

Några ord om Martin Posers liv och värld.

Martin delade ungdomsminnen och konkreta livserfarenheter med nära vänner.

I skolan under uppväxtåren i Leipzig hade han en lärare, något äldre till åren. Denne var inte som andra...

Det var liksom spännande, på något märkligt sätt, att lyssna till honom. Han talade till mig, även under skoltiden, tom i sitt eget hem dit jag fick komma ibland, så att man började ana något, som man inte kände till, om annorlunda saker i livet och om människan och världen.

Själva livet fick ett annat innehåll, en annan mening... på något "andligt" sätt.

Men så blev det oro i samhället. Demonstrationer av folk, närmast militäriska. En bror blev nazist, en annan kommunist.

Själv kom då Martin att vilja lämna "det hela". Pappan gav sitt medgivande, men Martin skulle då vara klar över, att aldrig ha något mer att hämta från sitt föräldrahem.

Och Martin gick, 18 år gammal.

Till Heidelberg och konstutbildning.

Vidare till Wien, där "varje politiskt parti" hade "sin egen armé". Någon sade:

-Va, har du ingenstans att sova?

Kom till vårt partis arméförläggning, där kan du säkert få en koj över natten!

Över Alperna och ner i Italien...

Åter mot norr, genom Frankrike och Tyskland...

*

Under vandringsåren kom kroppens försörjning genom att det tecknades, skissades och målades tavlor för föda och husrum. I Venedig kom nattsömnen i en tom gondol.

Och själen försörjdes med Laotse's Tao Te Ching i fickan.

*

Utifrån egna iakttagelser, starka och klara upplevelser och med flersidiga insikter därav, levandegjorde Martin för andra, vad som pågick i Tyskland på 30-talet.

Och förklarade, hur Sverige uppe i Norden, redan då han var ung, framstod som ett slags paradiset för många i Tyskland.

Så Martin gick vidare....

Upp till Svarige och Lappland och så ner till Stockholm.

Och plötsligt stod där Sveriges statsminister, på en hållplats ! För att åka hem med spårvagn! Martin hade nu förvisso funnit sitt land för livet! Han bosatte sig i Göteborg.

Och sedan.... vilken lycka!....då det kommit en dröm på natten, för första gången på svenska!

Med åren i Göteborg var Martin så småningom på föredrag hos några 'teosofier'. Men där varnades det för andra lärare av liknande slag och Martin fick nog av det hela...

Men så kom en bekant på Andra Långgatan att ha en bekant i Danmark, som var präst, eller biskop, i en speciell kyrka...

Och DEN mannen... Han kunde tala TESOFI!

Det blev med åren veckor varje sommar i den mannens hem vid Nakskov på Lolland. Flera medverkande blev präster i kyrkan. Men det ville Martin först alls icke.

Varför vill du inte det? Frågade biskopen när de vandrade längs stranden en kväll.

'Jag måste behålla min frihet!'

va? Vad säger du? Naturligtvis!

En verklig präst utan fullständig frihet i sig själv, kan naturligtvis ingen vara!

Och så blev Martin Poser prästvigd.
Inom en kyrka med officiella och katolskt erkända ordinationer och sakrament
och för var och en med en inre frihet från alla läroauktoriteter – en andlig arbetsform,
som väl aldrig förr i världen...

Den dagliga mässan som hölls för levande och döda, kunde firas på olika sätt...

Från en gång vid en sittbänk i Öst-Berlin ('med bön för Ulbricht, naturligtvis..')

...till att sitta på sommarmorgonen vid en strandklippa på Marstrand, efter morgondoppet,
med en smörgås och så ett äpple, efteråt.... - ett obeskrivligt liv, att vara oändligt tacksam för
och som fick till och med 'Nirvana' till att önskas komma senare, långt bort i framtiden...

En person som genom Martin inspirerats till hängivenhet för ämnen och frågor. kring ett
möjligt inre vetande till lösning av konflikter, skildrar Martins väsen och budskap:

Martin saknade inte originaliteten eller egensinnigheter. De är inte så märkliga.
Men med sitt väsen och utan diskussioner med andra synes en i övrigt relativt normal
människa i ord, liv och regelbundna handlingar under flera decennier på ett rent och klart sätt
ha bekräftat bland annat följande :

Orden: ' Det finns ett liv som övergår allt förstånd' är (utan minsta tvekan) sanna.

Det finns en Enhetsvärld
inom, mellan och över alla varelser och människor,
och mellan inre och yttre skeenden i livet
- medvetna, undermedvetna och övermedvetna.

Den enheten är absolut.
Ty alla former och nivåer av liv lyder under en och samma Lag,
en tidlös lagbundenhet om bl a yttersta rättvisa för allt och alla
och om en säker och gränslös utveckling utan slut för varje varelse, som så väljer.

Endast Den, som i sitt eget liv följer Lagen, kan vara Fri.

Dessa punkter tillsammans, som en verklighet i själen,
och det råder en varm och obetingad kärlek,
en överpersonlig kärlek, utan början eller slut.